

اشک !

هر قطره اشک از سر مژگان رها شود !
یک تار عقده از دل غمدیده وا شود !

این اشک نیست، رحمت ابر عنایت است
با ریزشش سرای درون با صفا شود !

از کوی دوست قدرت رفتن نمانده است
این مرغ خو گرفته به حسرت کجا شود ؟

هر زخمه ای که بر دل ما می زند به ناز
از فیض اشک شوق به خلوت دوا شود !

با فتنه ای که در نگهش شعله می کشد
بس دل که از هوس به غمش مبتلا شود !

ای اشک مهر و لطف خود از ما مکن دریغ
مگذار راز سینه ما بر ملا شود !

رضا شاپوریان
دوشنبه هفتم سپتامبر ۱۹۹۸